

pokazi slaba kuharica tudi najbolj dragoceno pečenko. Koliko jedi pokvarijo naše gospodinjke, o tem se je prepiral lahko že vsakdo, ki je nekoliko potoval po naših krajih. Da spravijo s tem tudi svoje moze mnogokrat v hudo jezo, o tem ni treba praviti. Nasprotno pravi pregovor, da gré ljubezen skozi želodec v moza. Našim dekletom bi zato priporočali, naj se nauče dobro kuhati, če hočejo dobiti ljubeznivega soproga. Seveda naj se prične najprej, kako je kuhati navadno kmetško jed.

Kaj naj povemo o lepoticju, ki se je vrnilo v naše žensstvo? Četudi bi se dalo na kmetih z oblačilom marsikaj prihraniti, vendar nočemo govoriti proti tej ženski slabosti, ki je že taka, da se ne dá odpraviti. V časih je res potrebno, da se dekle ali mlada žena nekoliko bolj postavi, zmernost pa bodi tudi tu! Osebito priporočamo, naj se ne dela na deželi v oblačenju konkurenca. Bogate gospé po mestih si kaj takega lahko privoščijo, kmet pa ima na tisoče drugih stroškov in ni mu lahko dajati novce za dragocena oblačila. Nič naj se ne sramuje zato pridna gospodinja, če je v časih gizdava dekla lepše oblečena, nego ona sama! To ji bodi celo v ponos!

Ker lepoticjo naše žene tako rade same, priporočamo jim, naj poskrbé da bo tudi domovanje, v katerem vladajo one, vedno čedno in lepo. Žal pa, da se naše žensstvo v tem oziru premalo briga. Kaj se vse vidi po spalnicah in drugih hišnih prostorih na naših kmetih, o tem bi znali mnogo povedati, toda rajši molčimo, da se našim gospodinjam vendarle preveč ne zamerimo. Povemo pa naj jim, da red in snaga govorita vsakemu človeku, ki pride v hišo, prav glasno, kakšna gospodinja vlada v nji. Ta dva govorita celo njihovim možem. Četudi zakričimo v časih mi možakarji na svojo boljšo polovico, zakaj vedno pomiva in pometa, vendar ne mislite, drage ženice, da kričimo od srca. S takim kričanjem dajemo samo odduška svojemu veselju, da ste tako pridne. Saj znate, da se poberemo rajši s doma, nego da bi morali čepeti tu v nesnagi in v neredu.

Gospodinja bodi v vsakem oziru uzor družini, kajti kakoršna je mati, takšna bo hči, takšno bo tudi služabništvo. Tudi svojemu možu bodi ljubezniva in zvesta družica ter skrbni, da mu vstrežeš, kakorkoli veš in znaš.

Predno sklenemo, kličemo vam, drage kmetске žene in kmetška dekleta, še to: zavedajte se svojega kmetškega stanu ter ob vsaki priliki vdarite s ponosom ob svoja nežna prsa ter recite: mi smo napredne kmetice in napredna dekleta!

Dopisi iz Štajerskega.

Od Sv. Petra pod Kušbergom. V noči od 15. do 16. februarja so ponočnjaki napadli Karola Zupanič, kočarjevega sina, ko se je vračal od dela ter ga tako neusmiljeno pretepli, da je še isto noč umrl. Orožniki so suroveže, namreč: Franca Čepina, Jožo in Franca Dimitroviča, Jož. Lahovica in Franca Gersaka polovili ter oddali sodniji v Kozjem. Tukaj je klerikalno gnezdo.

Od Vel. nedelje. Dne 18. dne februarja t. l. smo se po rani maši na glas pred cerkvijo smejali, ko je nam oklicevalec oznanil to le: „Le tista gospodinja bo imela na fašenk veliko veselje, ki bo kupila moko pri g. Veseliču.“ Ako je veseli Veselič sam vesel, bo vendar težko s svojo moko drugim gospodinjam veselje naredil, k večjemu moka le — svoji gospodinjji. Drugi imamo tudi moko za veselje dobrih gibanc.

Od Vel. nedelje. Z lanskim letom potekla je čletna doba krajnim šolskim ogledom. Pri nas je to častno mesto zavel zdravnik g. dr. Kristan iz Ormoža in pričakovati je bilo, da ga bode okrajni šolski svet spet imenoval. A prišlo je drugače. — Božji in župnika Bohanca previdnosti se je dopadlo odrediti, da bo za dobo prihodnjih 6 let opravljal to, za šolske razmere važno službo dobro znani jalcji in kurji liferant J. Veselič iz Vel. nedelje. — Veselič in krajni šolski ogleda, kdo se temu ne smeji? Pa je že tako! — Človek misli, a Bog in župnik Bohaneč pa obračata. — Šoli in tamošnjemu učitelstvu pa je častitati na tej čudni pridobitvi.

Iz Zidanega mosta. Naš nadačitelj, ko ste razkrinkali njegove homatije in „čednosti“, pihali proti Vašemu listu. Imamo pa tu neko učiteljico iz Kranjskega, ki ni nič boljša, dne 6. februarja t. l. je v šoli delila otrokom nrvške kranjske časnike, ali je to dovoljeno? „Štajerca“ pa grdi kakor Japonce Rusa.

Opomba uredništva. Na tisto učiteljico opozarjamo pristojne oblasti. Ali je to počenjanje te zagrizene učiteljice višji šolski oblasti znano?

Iz Brezul pri Račjem. Veste, po čem so klerikalne „buče“? Naš cenilni mož M. jih je cenil po — 20 v., toraj, dragi moji kmetje, le pridno sadite buče, naš M. vam jih vsako plača po tisti ceni. Oj, kako so le pametni ti naši klerikalci!

Iz murskega vrha pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Naš g. kaplan je baje dobil kurja očesa, ker je letal in letal okoli zavoljo obč. volitve v naši občini, a vse zastoj. To kaplanče ne loči kola od trsa in misli se vmešavati med vinogradnike? Brrr! Zdaj bodo že kmalu začele tudi žabe-peti! Slučajno smo tudi izvedeli, da je vam „Štajerc“ kakor vsi tisti, ki so njegovi naročniki, trn v peti in da na prižnici, katera je brčkone za to, da se oznanja božja beseda, kaj radi o „Štajercu“ rogovolite ter se vanj zaletavate. Da vaše besede ne bodo padle na trdo kamenito zemljo, priporočamo vam, g. Stuhec, da pred vsem začnete pri onih, ki so naročeni na „Slov. narod“, „Oso“ i. t. d., kajti ta dva lista pišeta nekaj več kakor Štajerc, ki zagovarja naš kmečki stan. Če gg. doktorje, profesorje i. t. d., ki so vaši bratski prijatelji, zanimajo „Slov. narod“ „Osa“ in enaki listi, potem se nikar ne čudite, če smo se mi sprijaznili s „Štajercem“. — Na svidenje! Murskega vrha volilci.

Iz Rogaške Slatine. Pri nas imamo zopet enega, ki je potreben kretač, to je g. Janezek Šuster, ali on ni ta pravi šoštar, ampak gospod, ki nemški tudi zna. Zato pa je tudi dacar, ki temu mu je pripomogel nemški jezik. Doma pa vpije, da Slovenci ne potrebujejo nemščine, da je „Štajerc“ nemškutarski list in, bogve, kaj še počenja na prvaško klerikalni podlagi. Mi ga tu ne prištevamo k pametnim ljudem.

Opomba uredništva. No, in mi tudi ne!

Iz Jarenine. Že dolgo časa se ti, ljubi „Štajerc“, nismo pritoževali, ali zdaj ti moramo naznaniti nekoliko pritožbo o naših farških, po vosku dišečih devicah. Teh se je tu namreč dosti zaplodilo, šikane niso, z večine pa plesnive. Po božne pa v resnici tudi niso, kajti ob nedeljah, ko se moli pred cerkv. opravilom sv. rožnave, tiste ne grejo v cerkev, temveč v Čtalenco, kjer med tem berejo Fihpos in Laž dom ter se tam norčujejo po klerikalni navadi s klerikalnimi mrzlimi bratci. Skoda pa je bñke Katike in lušne Mimike, ki znata tako lepo šivati, da sta zdaj že tudi zagazili na to pot neumnih evangeljskih devic.

Iz Gomilске. V gomilскеj župniji tudi ni vse v redu, največjo ulogo v tem neredu igra seveda domači župnik, ki misli, da je on nad vsemi ter najbolj svet mož. Najsvetejše pri njem je seveda pred vsem alkoholična pijača, ki jo on posebno čišla. Naleze se je, to revče, vsaki dan toliko, da se potem guglja kakor balon v zraku. Cerkevni red mu je deveta briga. Denar on tudi jako ljubi. O denarju on misli, da je samo zanj stvarjen, za druge pa ne! Občudujem ga le, kako more vedno le o peklju pridigovati in z žveplom ljudi strašiti, ker ja dobro vé, da, ako bo kdo, bode gotovo on prvi pahnjen tja v vnažno temo, kjer bode škripal z zobmi, ki si jih je dal še lani nalašč za to nove pripraviti. Svetovali bi mu, naj se spravi v penzijo, ker je za to že dovolj star, da ne bode med mirmimi gomilskimi farani delal več pohujšanja.

Iz Janišberga. Neki dopisun v Fihposu piše, da je v občini Boračovi v vseh 3 razredih sijajno zmagala narodna stranka ter da sta bila samo dva Brackijanca po milosti v 2. razredu izvoljena. Lahka je taka „sijajna“ zmaga, če ni bilo niti enega protivolica. Dne 21. januarja t. l. je bil z 11 glasovi že četrtočkrat za obč. predstojnika izvoljen Jožef Veberič. Po volitvi so šli klerikalni odborniki v napredno gostilno Kollerjevo v Janišbergu. Pri sladki kapljici in razgretim živcih je udaril Jožef Bratkovič s svinjakim mehurjem, v katerem je imel nekaj

drobiža, Martina Vogrinca po glavi, da se je curkoma vtila na mizo. V tem trenutku se me razčesne in drobiž se razkadi po sobi. Taki s tukaj!

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. „Lep“ izgovor daje nam tu neki zakonski mož, po imenu V., ker on bolj kakor svojo zakonsko ženo ljubi tretjerednico in „Marijino hčer“ N. Lastna žena je morala od njega oditi, ker so v hiši vsi zaničevali. Kaj porečejo k takim lastnim zakonskim razmeram, g. župnik in predstojnik od Sv. Lovrenca v Slov. gor.?

Od Sv. Lenarta v Slov. gor. Dr. Tiplič vstransko napreduje! Čeravno ima soprogo nekega roda, vendar tu dela velikega narodnjaka in svojo modrost pobira po farovžih pri gladi rujelega. Zadnjič je v nekem obiskurnem kalnem lističu grdil našega zdravnika dr. Benescha, češ, tisti ni hotel ponesečenemu Fr. podeliti zdravniške pomoči. Resnica pa je, da dr. Benesch spoznal, da se mora ponesečen takoj prepeljati v bolnišnico in doma naj se rane le zaradi nujnosti obvežejo. Naši šeni nartški prvaki seveda kujejo dr. Tipliča v zlozede ter ga hvalijo do nebes, ali tam zanj mara lansko leto ponesečeni kaplan Čuček, lošč terega je kunštni dr. Tiplič tako dolgo mazal obvezoval in vračil, dokler se tisti Tiplič svoj umetnosti ni naveličal ter rajši šel na oni s se gret.

Iz ptujskega okraja. Lejte jih lejte, g. urednik naše klerikalce in prvake! Zdaj, ko je ptujski okraj v naprednih rokah in se za kmetje korist toli zanima, se začenja že tudi gibanje prenisodelati nič. V pondeljek so na pr. napravili Ptuj vinski sejem baje v kmečko korist. Ta je prav, saj nas le posnemajo v skrbah za kmetje, ki stan, saj se klerikalci od nas lahko še nekaj dobrega in koristnega priuče in v njih bomo naposled še hvalili in radi imeli. Ravno tako vam je bilo z uravnavo Plesnice. Se le, ko so se nemški poslanci tako toplo zavzeli za to stvar, so se končno slovenski poslanci tudi pribodali na površje in zahtevali — uravnavo Plesnice! Ja, ja, od napredne stranke se klerikalec lahko dosti pametne priuči, samo če ima dobro voljo.

Popravek. Uredništvu Štajerca v Ptuj Sklicujoč se na paragraf 19. tiskov. zakona zid. 17. dec. 1862, drž. zak. št. 6 ex 1863 zveč htevam z oziroma na dopis, objavljen pod zglavjem „Iz Podsrede“ v štev. 3. Vsa lista da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravki:

1. Ni res, da sem prinesel, s seboj drž. želodec; res je pa, da sem prinesel samo ed. želodec.

2. Ni res, da so ljudje v Dramljah in Skomru bili veseli, ko sem od njih odnes žegnana kopita; res je pa, da nisem odnes kopit in da so ljudje žalovali radi mojega odhoda.

3. Ni res, da so se prezvišeni knezoški dolgo obotavljali, vzeti me nazaj v službo; ni je pa, da sem „popolnoma prostovoljno“ pustil službo in ko sem zopet prosil za njo, sem dobil takoj.

4. Ni res, da sem imel v Dramljah sodnijske preiskavo zaradi svoje sestre; res je pa, da imela preiskavo sestra, a ne zaradi mene.

5. Ni res, da jemljem za poroke 24—26 kron, za vpeljavanje 2 K, za krst 1-70 K in za privedenje bolnikov 2 K; res je pa da nisem imel glasom „štolinskega patenta“ za porok od 42 v do 2 K 10 v, za upeljavanje 60 v, za krst „nič“.

6. Ni res, da sem se zadnjič celo v cerkvi tako surovo obnašal pri nekem pogrebu, da so se vsi zgražali, ko sem tam vpil in terjal pri grebščino za 6 K; res je pa, da nisem nikoli v cerkvi terjal pogrebsčine ali kaj drugega, ker mi ljudje niso ničesar dolžni, in da o tem vpitju in terjanju tukaj nikdo ničesar ne ve.

7. Ni res, da sem bil v šoli v Pečici jeseni le trikrat; res je pa, da sem bil vsak teden kakor je bilo možno.

8. Ni res, da molim za rajne le par mesecev, potem pa preneham; res je pa, da molim tako dolgo, kako dolgo je kdo naročil.

9. Ni res, da pobiram le krivičen denar in že zdaj živim v sovraštvu s polovico faranov; res je pa, da pobiram pravičen, pošteno zaslu

žen denar in da v celi župniji vedoma nimam nobenega sovražnika, temveč same prijatelje.

V Podsrédi, dne 7. svečana 1906.

Matija Vaupotič, župnik.

Op. uredništva. Pred par leti so v Novem mestu na Kranjskem obesili cigana Helda, ki se je še pod vislicami rotli in priduševal, da je „nedolžen“ kakor Alojzij. Nanj smo si spomnili, ko smo prečitali popravek podsredskega Alojzija, kateremu na kratko odgovarjamo tu to-le: 1. Podsredski Held ima „dva želodca,“ to se pravi, da veliko žre in kuharica Treza v drameljskem farovžu, ki za njim, kakor tudi drugi ne, ni žalovala, se je izjavila: „Rajši redim dva prešiča, kakor eno V... tiča.“ 2. Škofija ni „kurnik“, da jo sme slehern, kadar se mu zljubi, zapustiti; škof mora braniti ugled škofije in ne sme po odlokih sv. tridentinskega cerkvenega zbora kar „takoj“ — brez „pomislekov“ — sprejeti ubežnika. Naš prezvišeni knezoškof je znan kot strog, ali zraven kot pravičen vladika, ki se zaveda svojih dolžnosti do cerkvenih predpisov, torej je trditelj podsredskega — tiča lažniva. 3. Kdo pa je bil tisti... tič, ki je v Celovcu pri škofu beračil za spremembo v z miloščino ter je moral od škofa oditi — z dolгим kljunom ter moral preko koroške meje pobrati svoje žegnane kremplje? Kar zadeva preiskavo, s tem smo hoteli le povedati, da je Vaupotičeva sestra prišla h kaplanu Vaupotiču v Dramlje, tam porodila in otroka zakopala v kaplanijski kleti in zato je bila v kaplaniji preiskava. In končno trdiš, Vaupotič, da imaš v Podsrédi same prijatelje. No, naš dopisnik iz Podsrède gotovo se ne šteje med „same prijatelje“ podsredskega — tiča. No, Vaupotič, le popravljalj še dalje, morebiti boš kmalu v koncih z vso svoje zvitostjo in prekanjenostjo.

V Kosezje-Liboj. Na naš dopis pod tistim naslovom poslila nam g. Friedrich sledeče pojasnilo: Podpisani delujem že celo vrsto let v šoli, občini in sploh v javnem življenju požrtvovalno nesebično v blagor svojih soobčanov brez razloka narodnosti, stranke in stanu, na podlagi medsebojne pravičnosti in izjavljam, da nisem nasprotnik, ampak prijatelj meni dragega nemškega jezika. Med drugim sem tudi že 12 let kot načelnik kr. šol. sveta Liboje in izpolnujem kot tisti v vsakem oziru svoje dolžnosti, da, še več! Pod mojim načelništvom se je naša ljudska šola razširila v dvorazrednico in so se pridobila lepa učiteljska stanovanja. Jaz opravljam že nad 12 let pisarijo pri kr. šol. svetu Liboje (in tudi Petrovče) brezplačno in sem vsled tega prihranil mnogo denarja naši občini. Dalje sem v prvih letih napravil za uboge šolske otroke božičnino, pri kateri so bili isti obdarovani z različnimi darili, v zadnjih letih pa sem ustanovil šolsko kuhinjo v Libojah, v kateri dobi v zimskem času vsak dan nad 20 revnih otrok toplo opoldansko hrano in za kateri trud je meni g. okr. glavar kot predsednik obr. šol. sveta izrekel pismeno svojo zahvalo. Ni res, da je šolska služkinja 80 let stara in da dobiva po moji milosti 36 K na leto, ampak res je, da je ista okoli 70 let stara in da dobiva v smislu soglasnega sejnega sklepa kr. šol. sveta 60 K na leto, prosto stanovanje in posebno platilo za ribanje. Dalje ni res, da so šolska stranišča nesnažna, ampak res je, da jih šolska služkinja lepo snaži. Dalje ni treba in ni moja naloga, iskati učiteljice ročnih del, ker naša šola ima že več let od okr. šol. sveta nameščeno pridno učiteljico za ženska ročna dela, ki izpolnjuje svojo dolžnost vestno v popolno zadovoljnost. Jaz sem ponosen na to, da sem naši kat. veri udan in ravno tako ni nič hudega v očeh poštenih ljudi, če človek ni oženjen; ponosen sem dalje na to, da imam čisto vest, da od nekdanj pošteno in pravično živim in veselim se. Da uživam od nekdanj spoštovanje in zaupanje našega domačega prebivalstva. Z drugimi podlimi napadi se sploh ne bavim, za isto imam samo izraz — zaničevanja!

S tem pojasnilom sem vam dal ob enem resnično poročilo o navedenih razmerah ter biležim s spoštovanjem Franc E. Friedrich.

Od Sv. Antona v Slov. gor. Ljubi „Štajerc“, kratko ti naznanjam, da smo se odzvali tvojemu pozivu za nemški pouk v šoli ter sklenili, naj se v korist naših otrok v šoli tudi nemški

podučuje. Seveda je nastal radi tega grozoviten vrisk med učitelji in častitimi gospodi zoper nas. Ako se gg. učitelji in kaplanče ne bote držali naših sklepov, potem pa le hajd od nas, mi plačujemo le take ljudi, ki upoštevajo našo voljo ter delajo v korist naše dece, svojemu sklepu pa gotovo bomo pripomogli do veljave.

Op. ured. Tako je prav in možato, želimo, da dobite povsod veliko naprednih posnemalec. Slava vam!

Dopisi iz Koroškega.

Iz Pliberka. Naša okolica postaja zmerom in zmerom temnejša. To so nam prav dobro volitive pokazale. Tako je n. pr. pri zadnji državni volitvi v občini „Blata“ naprednjak gosp. Seifritz dobil komaj 2. farški kanon (kakor ga je neki duhovnik sam imenoval) gosp. Grafenauer 102 glasa. Ljudje pač ne vejo, da si sami jamo kopljejo in rajši verujejo prilizljivim in lažnim farjem, kakor tistim možem, ki resnico govorijo. Kaj imamo od klerikalne stranke pričakovati, nam pove zgodovina. Do leta 1859 je bilo vse državno vodstvo v klerikalnih rokah. Minister je-le postal, kdor je bil farški pristaš. Kot uradnik ali učitelj je bil le ta potrjen, kateri je veroval na farško vseomogočnost in na farško odrešenje. Človek bi lahko mislil, da je taka sveta državna družina ljudem prinesla mir in nebesa na zemljo, kaj pa se zgodilo? Nastala je vojska med Avstrijo in Sardinijo (Piemont). Vojsko so Avstrijanci zgubili, ne da bi bili vojaki premalo hrabri, ampak zavoljo jako slabega vodstva. Klerikalni vojskovodja grof Gyulay je sedel v Milanu pri okusni pojedini in pijači ter je v svoji „ljubezni“ izročil naše brate smrti. Padlo je 22.000 avstrijskih vojakov! Ta grozna vojska je bila velikanska nesreča za celo Avstrijo in vendar tudi sreča, kajti pokazalo se je precej po dokončani vojski, kako neumna, nemarna, sebična in nesposobna je bila klerikalna državna vlada. Pokazalo se je, da so klerikalni, visoko-stoječi možje v kristjanski ljubezni 111.000.000 goldinarjev državnih denarjev v svoje žepe vtekli, vojake pa s praznim trebuhom v boj poslali. Pokazalo se je pa tudi, da se verni farški pristaši bolj zopora bojijo, kakor pekla; kajti prvi krivičnik, maršal baron pl. Eynatten, se je 7. marca 1860 sam umoril in enako je naredil tudi drugi krivičnik, bankin ravnatelj Robert. Tisti pa, ki so manj poverljivi, kakor nekateri trgovci in oskrbovalci za vojake, so pa šli rajši k jetničarju, kakor pa k vrvarju, da bi si kupili vrv za vrat. Tukaj se je prav prikazala duhovska zmoglost vladanja in duhovska ljubezen do mile domovine in do svojega bližnjega. Tako rešujejo priliznjene farške snuknje labkovernega kmeta v vseh nadlogah. Kmet, ali imaš ušesa? Kmet, ali imaš oči?

Iz Sreji pri Sinči vesi. Dragi Štajerc, iz našega kraja še nikdar nisi kaj poročal, zato ti zdaj nekaj novega sporočim. „Mir“ je vabil v 2. številki na neko slovensko veselico v gostilni g. Hribenika v Srejah. Prišlo jih je veliko število k veselici, ali vsi so bili opeharjeni, ker odbor za veselico je ljudi prej povabil, ko so imeli dovoljenje za igro. Vsak je vprašal, kdaj bo začetek, ko ga dolgo ni bilo. Človek se od teh naših klerikalcev res ne nauči drugo kakor piti, lagati in pretepati se. Ko je nekemu mežnerju iz Kostanj pivo preveč živce razburilo, začel je psovati, ko so neki fantje peli nemško pesem. Gostilničarju seveda tudi ni ugajalo, da se je pela nemška pesem, ali tukaj ga vprašamo, zakaj pa ima na hiši nemški napis „Gasthaus“, če je pri njem prepovedano nemški govoriti in nemški peti? Toraj proč z nemškim napisom in Nemci ne bodo take gostilne obiskovali, ali kakšen boš potem imel dobiček, ti narodnjaški gostilničar? Neki mlečnozobnik, ki se je preveč napil pri tistih ženskah, ki imajo može v Ameriki, je tudi mislil s svojo slabo pametjo svet obračati. O ti revna sreška stvar, pogled le okoli sebe, kako tičiv v blatu gor do vratu, zapiši si debelo za ušesa, da mi ne potrebujemo, da nas slepar uči čednosti, nečistosti in far čistosti.

Najnovejše politične vesti.

Avstrija in Srbija. Dne 19. februarja so se

srbski ministri posvetovali o zahtevi avstro-ogrsko države, naj se spremenita točki 1 in 2 v srbsko-bolgarski trgovinski pogodbi. Srbska vlada je naposled ugodila zahtevi naše vlade, seveda s tem pogojem, ako bo s tem zadovoljna tudi bolgarska vlada. Potem takem bi kmalu zavlada med našo državo in Srbijo zopet stare prijazne sosedske razmere.

Ogerske zadeve. Kakor smo že poročali, cesar ni ugodil madjarskim pretiranim zahtevam zaradi madjarskega komanda, in dne 19. febr. je kraljevi komisar general Nyiri razpustil ogerski parlament. V zanaprej se bo vladalo pod vojaškimi bajoneti in policijskimi sabljami. Parlament je s silo razgnalo vojaštvo. Ko se je prečitalo cesarjevo pismo (Madjari imajo za se samo kralja, ne cesarja), da je parlament razpuščen, niso hoteli poslanci oditi. Nono sta prišla v zbornico dva polkovnika z honvedi in poslance s silo iztirala iz zbornice. Preteklo soboto so po budapeštanskih ulicah trije fantje nosili velike slike nemškega princa Eitela, ki je brat prajzovskega prestolonaslednika in se je že večkrat govorilo o njem, da si ga nekateri Madjari želijo za kralja. Fantje, noseči slike, niso hoteli povedati, kdo jih je za tako demonstracijo najel. Na Ogrskem je potem takem položaj nevarnem. Absolutizem je tam zavlada v svoji najostrejši obliki. Vojaki iz tostranske drž. polovice so pripravljeni na odhod na Ogrsko, da tam vzdržujejo red. Seveda o kaki vojski ni govora. Naš cesar so tu pokazali nenavadno politično modrost, ker so ustanovili vladnim komisarjem t. j. svojim začasnim namestnikom — generala Nyirja, prvi ogerski minister je tudi general grof Fejervary, ki gotovo ostaneta zvesta svojemu vrhovnemu vojnemu poveljniku.

Državni zbor. Dne 15. februarja se je v drugem in tretjem branju sprejela predloga o vojaških novicah. Na to so imeli poslanci tri dni počitnice. V seji dne 19. febr. so nemški poslanci zahtevali pojasnila o ogerskih razmerah. Poslanec dr. Ellenbogen (soc. demokrat) je ostro napadal nasprotnike novega volilnega reda ter pozivljal veleposestnike, Poljake in vsenemce, naj se združijo s soc. demokrati za volilno preosnovo. Dne 20. febr. je ministerski predsednik baron Gautsch govoril o razmerah na Ogrskem. Rekel je, da ostane skupna armada in nemško komando. Ni povedal nič pomegljivega, le to je vedno trdil, da moramo ostati na medsebojni pogodbi z Madjari iz l. 1867. Potem se je razpravljalo o ministrovem govoru, in pri tem so vse stranke povdarjale, da se mora razmerje do onostranske drž. polovice na novo uravnati. Dne 21. febr. se je sprejela postava o društvih z omejenim jamstvom v drugem in tretjem branju. Dne 22. febr. so se rešile trgovinske pogodbe z laško, belgijsko in rusko državo. Dne 23. febr. je bil zgodovinski dan, ko je vlada predložila drž. zboru osnovo o novem volilnem redu. Vlada je zbornici predložila pet zakonskih načrtov, ki se tičejo preosnove sedaj obstoječe zbornice, in sicer zakonski načrt, s katerim se spremeni § 1, 6, 7 in 16 temeljnega zakona o drž. zastopstvu, zakonski načrt o volitvi poslancev z novim državnozbornim volilnim redom, načrt zakona o kazenskopравnih določbah v zaščito volilne svobode in zakon-ki načrt, s katerim se spreminja državnozborni poslovnik. Zdej imajo poslanci do 6. sušca zopet počitnice.

Spodnještajerske stvari.

Šolskim otrokom v prid je „kmetijsko društvo“ iz Vel. nedelje dne 11. febr. t. l. priredilo izborna uspešno veselico, preko 100 K se je nabralo v prid domačih ubogih otrocev. V imenu obdarovanih otrok izrekamo tu cenj. prirediteljem, predvsem gg. oskrbniku Flucherju, A. Miklau in g. Škvorcu najiskrenejšo zahvalo za njih požrtvovalnost. Vse je bilo navzoče, tudi č. g. župnik so nas počastili z obiskom, le „prezvišeni“ g. katehet je pokazal, da ne mara ne nas, ne ubogih otrok! —

Prefrigani župnik. Župnik Kotnik iz Olimja je v Kozjem tožil nekega moža, ki je nekč, ko je k njemu prišel po krstni list, izjavil: „To pa je že malo žalostno, da vi tukaj v Olimju imate samo sovražstvo.“ Okrožno sodišče v Celju je dotičnega moža opustilo in žegnani gospod mora plačati povrh ne majhne sodnijske stroške.